ellensúlyozására okkal-móddal a vérfrissítés eszközéhez kell folyamodnunk. De ekkor is jó előzőleg megvizsgálnunk, nem valami külső körülmény, zsúfolt, tisztátalan galambház, időjárás, járvány vagy takarmányozási hiba okozza-e a bajt. Ne hárítsuk elhirtelenkedve a beltenyésztésre a felelősséget. Az igazi okot hárítsuk el, ami, lehet máshol rejlik.

Egyensúlytartás

A beltenyésztés révén alakultak ki olyan nagyhírű állományok, amilyenek egész táj, sőt egy-egy ország vagy földrész állományát feljavították, mint pl. az angol Smith és a nyomába lépő elszászi Melzl híres Buharai dobosai. Mint mondtam, a feladatát értő tenyésztő más fajták esetében és máshol is alapjában véve beltenyésztést folytat. Ha már eljutott az egyöntetű törzs kialakításához, egy idő múltán, szükség szerint, a vérfrissítés okszerű eszközlésével, rendszerint cseppvérkeresztezés alkalmazásával tartja egyensúlyban munkáját, ilyen körültekintő eljárással biztosítja a beltenyésztés továbbfolytatását.

A vadon élő madaraknál az egyensúlyról maga a természet gondoskodik: az előforduló beltenyészet esetleges káros hatásait saját maga kiszűri. A visszamaradt, csökevényes példányokat a tollas vagy bundás ragadozók, az időjárás viszontagságai elpusztítják, még mielőtt azok utódokat hozhattak volna. A faj létét az erős, edzett egyedek biztosítják.

A háziállatok esetében más a helyzet, itt a tenyészet irányítását az ember vette kézbe. Galambjainkat ma már a falvakban is bajos szabadon járatni, azok a városiasodással zárt helyre, röpdés galambházakba szorulnak. Itt a fajta fennmaradásáról, fejlődéséről az ember gondoskodik, úgy hogy a galamb életszükségletét a lehető legteljesebb mértékben igyekszik a természetszabta igények szerint biztosítani. A céltudatos tenyésztői munka során, kellő szelektálással, olykor még friss vér bevitelével is igyekszik a galambállomány élettani egyensúlyát fenntartani.

A tenyésztés ugyanis állandó egyensúlyozás a beltenyésztés és a vérfelfrissítés követelményei közt.

Dr. Török István

The Centenary Of The Hungarian Pigeon Breeders Assn.

by DR. BELA K. KIRALY,
Highland Lakes, N.J.

The pigeon fanciers' hobby in Europe is more widespread than it is in the United States. While health regulations and other ordinances to assure hygiene are as strict as they are here, the myth that pigeons are carriers of diseases communicable to humans are non-existent in Europe. Probably that is one of the many reasons why in Europe pigeon breeding is as common in urban areas as in suburbs and rural regions. That is the case in Hungary, also, where the pigeon fanciers' hobby is a very popular pastime.

During the last century Hungary developed 62 properly defined special breeds of which 36 are still intensively bred in Hungary. Many of them are popular in the United States also: e.g. Hungarians, Komorners, Budapests, Buda Blues, Egri Blues, Hungarian Giant House Pigeons to name the best known ones only.

Coordinated, organized national efforts helped the development of these various breeds. The first pigeon fanciers' organization was founded in Budapest 100 years ago, called *Kolumbia Asztal Társaság* (Columbia Club). On the pattern of this organization, various other societies were formed around the country. Gradually all these organizations were integrated into a national association which today is called "The Hungarian Pigeon Breeders' Association".

To celebrate the centenary, a large international pigeon show is to be held in Budapest in November 1982. Annual international shows are the rule rather than the exception in Hungary. The 1982 show, however, seems to become the largest and most significant one of recent years in Central Europe.

During the past few years, the Association grew immensely. Its annual income amounts to between 2 and 3 million USA dollars, an extraordinary sum in a Socialist country. The value of the Association's assets is estimated to be in excess of half a million USA dollars. Less than 2% of the annual income of the Association consists of membership dues, the rest is secured by business activities such as printing books and periodicals and promoting and partially directing the squab trade.

The Association is organized into three divisions: Flyers, Show Pigeons and Commercial Pigeons.

The divisions are promoting the organization and administration of territorial and local as well as special breeders' clubs; organize shows; hold seminars for club and show secretaries; and take care of instruction of judges. On a forthcoming article, I intend to discuss the system of judging in Europe in general and in Hungary in particular. Suffice it to say here that judging is considered an awfully serious business in Europe. No one is permitted to judge without "graduating" in a training course and without possessing a certificate, which is issued to judge but for one single breed.

What helps the Association to be a well funded organization is its success in promoting the production and sale of squabs for domestic consumption and for export. During the last few years Hungary became the first among the European countries in pigeon export for consumption. In 1962 Hungary exported ¼ metric ton of pigeon meat, that export jumped to

(Continued On Next Page)

January 1983

TITLE PAGE OF GALAMBJAINK (OUR PIGEONS)
It is the official journal of the Hungarian Pigeon Breeders' Association. Pictured above is the March 1982 issue with the Hungarian High Flier featured. —Contributed by Dr. Bela K. Kiraly, Highland Lakes, N.J.

Az American Pigeon Journal 1983. januári számában jelent meg dr. Béla K. Király tollából A Magyar Galambtenyésztők Szövetsége Centenáriuma („The Centenary of The Hungarian Pigeon Breeders Assn) címmel az alábbi magyar fordításban közölt cikk.

Európában a galambtenyésztés mint szórakozás (hobbi) sokkal szélesebb körben elterjedt, mint az Egyesült Államokban. Míg az egészségügyi eljárások nem biztosították megfelelően a higiéniát, nem volt lehetséges a galamboknak Európába való szállítása az USA-ból.

Magyarországon a galambtenyésztés nagyon elterjedt, mintszerű időtöltés és szórakozás. A tenyésztők nagy gondban tartják madaraikat, s ez évszázadok óta így van. Az elmúlt századokban 62 speciálisan magyar fajtát tenyésztettek ki a magyar galambtenyésztők. Ezek közül jó néhány az Amerikai Egyesült Államokban is ismert és kedvelt, pl. a Komáromi bukó, a Budapesti díszgólyás és a Budai kék, de a legismertebb és legkedveltebb a Magyar óriás. Ezeknek a fajtáknak a kitenyésztését irányított és szervezett, egységes tenyésztési fáradozás hozta meg. Az első szervezett galambtenyésztő közösség 100 évvel ezelőtt alakult meg „Columbia Asztal-társaság" néven. Ennek a szervezetnek a mintájára aztán más tenyésztői közösségek is alakultak. Majd a két világháború között kialakult az egységes szervezet.

A galamb és más kisállatok tenyésztését ma Magyarországon a Magyar Galamb- és Kisállattenyésztők Országos Szövetsége irányítja, amely a 100 éves évfordulót 1982. november 5–7-én egy egész Európára kiterjedő, nagy nemzetközi bemutatóval ünnepelte meg. Ez az utóbbi évek legnagyobbja, de minden esetre a világ legszélesebb körű kisállatkiállítása volt.

A galambtenyésztés Magyarországon az elmúlt néhány év alatt óriási fejlődésen ment át. A Szövetségnek nagy tanműhely, gépparkja, műanyagüzeme, saját nyomdája van. Jövedelme, forgalma 2–3 millió USA dollár között van. Ez rendkívüli összeg egy szocialista országban. A tagok évenkénti tagdíjat fizetnek, de ennek többszörösét kapják vissza juttatásokban a Szövetségtől.